

sig af de stakkels fattige blinde Kvinder, for hvem det jo er vanskeligt at komme igennem Verden. Det er ogsaa en Bevilling, som har staaet paa Finansloven en Række Aar uden at blive forhøjet. Dens Størrelse er 6,000 Kr. Man maa nu erindre, at naar disse Stakler have mistet deres Syn, er det meget ofte, fordi de ikke selv have været i Stand til at søge Lægehjælp. Naar jeg har været inde paa en Opholdsanstalt for saadanne Kvinder og har spurgt dem, hvorledes det er gaaet til, at de have mistet Synet, har jeg lagt Mærke til, at de fleste, jeg har talt med, forklarede, at de have lidt af den og den Øjensygdom i deres Ungdom, men at de ikke have haft Raad til at søge Lægehjælp, og derved var deres Syn gaaet tabt. Foruden det omtalte Hjem i Kjøbenhavn, som „Kæden“ tager sig af, er der for nylig af et blindt Ægtepar i Jylland oprettet et Hjem for fattige blinde Piger, men uagtet dette Ægtepar har banket paa Godgørenhedens Port og derved indsamlet en saa stor Sum, at de have kunnet købe et Hus og begynde et Pensionat, frygte de dog for, at hvis de ikke kunne faa Understøttelse andetsteds fra, vil den Tid komme, da de ikke alene have forbrugt den Kapital, som er indsamlet, men ogsaa den Smule, de selv havde, saa at de maa standse denne Virksomhed, som de have saa inderlig kær. Det er jo saaledes, at naar man selv føler, hvor strengt det er at være blind, kan man tage anderledes venligt paa de Kvinder, som komme i et saadant Hjem. Ellers ere disse Kvinder ofte henviste til Fattiggaardene eller de Steder, hvor Kommunerne ville anbringe dem — det er jo nærmest dem, der ikke selv have Midler til Livets Ophold, og som ere betroede til Kommunens Varetægt, der her er Tale om — men ved disse Fattiggaarde er der den slemme Mangel, at baade onde og gode skulle samles der. Der er mange værdige trængende, som ere komne der uforskyldt, men der er ogsaa mange, der komme der af andre Grunde. Det er tit saaledes, at naar der findes en enkelt blind Pige paa en Fattiggaard, kunne Folk der finde Fornøjelse i at narre hende, fordi hun uden Synet ikke kan klare sig. Det have i det mindste flere af disse Piger, som jeg har talt med paa saadanne Hjem, fortalt mig. Der er jo talt om, at Staten har godt Raad, og at der er rigelige Indtægter paa Finansloven, jeg synes derfor, at det er en Opgave, som Staten kunde og burde tage op, at hjælpe disse stakkels Mennesker. Jeg mener, at et lille Folk som vi netop

bedre end de store har Betingelser for at vise, hvorledes en saadan Gerning kan tages op til Gavn for de ulykkelige i Samfundet, og jeg vil derfor bede Finansudvalget og den højtærede Kirkeminister om at søge at faa denne Bevilling forhøjet om ikke i Aar saa ad Aare. Jeg tror, det er nødvendigt. Det Hjem i Jylland, jeg har talt om, faar ganske vist Tilskud fra Bestyrelsen for „Kæden“ eller det Hjem, som tager sig af fattige blinde Piger her i Kjøbenhavn, men Hjemmet her i Kjøbenhavn har jo sin egen Opgave at passe. Saa vidt jeg ved, yder „Kæden“ ikke Hjemmet i Jylland anden Understøttelse end den, at der sørges for, at naar der i Kommuner, som ikke yde fuldt Bidrag — Bidragene for de blinde Piger ere jo satte til 200 Kr., men der er adskillige Sogneraad, som sige: Vi kunne opholde disse blinde Piger billigere — saa bringes ved „Kædens“ Tilskud Bidragene alligevel op til 200 Kr. for hver af de blinde fattige Piger, som opholde sig der. Jeg mener nu, der kunde være Anledning til paa Finansloven at optage en særskilt lille Bevilling til Hjemmet, jeg tror ikke, den behøver at være ret stor. Et Tusind Kroner om Aaret tror jeg foreløbig vil være i Stand til at opretholde Hjemmet. Skulde det komme dertil, at man maatte lukke det, vilde det være et stort Tab, navnlig for Jyllands Vedkommende. Alene det, at Sognebestyrelserne skulde tage sig af at faa disse stakkels blinde Kvinder til Kjøbenhavn, og at de derpaa skulde være saa langt borte fra deres Hjemstavn, gør det ønskeligt, at der er et Hjem i Jylland, hvor de, som lide af fælles Skade, kunne være glade ved at samles. Derfor vil jeg, saa godt som det staaar i min Magt, tillade mig at bede ærede Medlemmer om at tage det Spørgsmaal under velvillig Overvejelse, om der ikke kunde blive bevilget et lille Beløb til dette Hjem.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Under Omtalen af Trafikvæsenet udtalte den højtærede Indenrigsminister forleden Dag, at den Tid næppe var fjern, da man maatte tænke paa en betydelig Udvidelse af det bestaaende Jærnbaneanet, og som en nærliggende Mulighed anførte den højtærede Indenrigsminister i saa Henseende, at vi maatte være forberedte paa at yde et stort Bidrag til et Dobbeltspor over Fyn, Udvidelse og Forbedring af Dampfærgforbindelsen over Lille Bælt, samt et Dobbeltspor fra Fredericia til Lunderskov. Jeg tror, den højtærede Indenrigs-